

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**R. P. Lucae Pinelli Societatis Jesu Theologi, De
Perfectione Religiosa, Et Obligatione, Qvam Qvisqve
Religiosus ad eam consequendam habet. Libri Quatvor**

Pinelli, Luca

Mogvntiae, 1604

VIII. In quo consistat, esse verum & perfectu[m] religiosum.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-46699](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-46699)

accommodant illi. cuiusmodi sunt, qui ministeria illa usurpare volunt, & quando, & quo modo ipsi iudicarent conuenire, ac tantum impendere tempus, quantum placuerit. Hæc via directæ non est, cum enim ipsi sint religionis membra, conuenit vt accommodent se toti corpori, hoc est, religioni, & non contra, religio ipsis. Religiosum, non accommodantem se ei, cui debet, arrogantia tandem transuersum aget, vbi minime cogitarat.

In quo consistat, esse verum & perfectum religiosum.

CAPVT VIII.

DOMINE, quoties considero propositum crebrius à me factum, firmamq; voluntatem te toto pectore amandi, tibi que omni affectione toto vitæ meæ tempore feruendi, me arbitror esse religiosum, & quidem verum ac germanum, licet verear, ne fallar. Quando enim in memoriam reuoco, quæ à maioribus meis acta sunt, quanta amore tui perpeffi, quos labores pro consequenda virtute impenderint; & è contratio perpendo, quam parum ego hæctenus pro assequenda virtute laborarim, quam exiguas

quas afflictiones pro tui nominis gloria sustinuerim, non videor mihi esse vel perfectus, vel verus religiosus.

FILII, permulti sunt voluntate, & opinione sua religiosi, ac etiam veri & perfecti religiosi, sed re ipsa & factis sunt paucissimi. Nam perfectio, est quædam omnium virtutum complexio, quæ certè reperitur in paucissimis. Nonnulli sunt qui nomen perfectionis se putant assecutos, si recitent tot psalmos, vel rosaria, si crebrius per hebdomadem ieiunent, si cilicijs vel flagellis corpora affligant, & si hæc non perfecerint, existimant se longius à perfectionis laude abesse. Bonæ & laudabiles sunt omnes dictæ actiones: verùm in iis neque summa vitæ spiritualis, neque religiosi hominis perfectio sita est, sed in veris solidisque virtutibus animæ inhærentibus. Externæ autem actiones illæ in quibusdam sunt quasi media & instrumenta idonea ad consequendum spiritum, veramque pietatem, si modò cum moderatione, vti congruit inchoantibus, vsurpentur. In alijs verò sunt effectus & fructus spiritus, seu perfectionis spiritualis, vt in proficientibus & perfectis, qui seueritate illa poenitentiarum carnis lasciuiam coercet, ne insurgere queat in spiritum,

D tum,

tum, & frequentatione precum in amore Dei se accendunt, vt perpetuò cum diuina maiestate coniuncti permaneant. Quamquam in nonnullis quoque externæ illæ corporum exercitationes, si in eis virtutis perfectio collocetur, præbere possunt occasionem ruinæ. vt dum eo vsque subigendo exteriori homini inuigilatur, vt negligatur interior, hoc est, vt animi motus & perturbationes non refrenentur. ac ferè fit, vt huiusmodi homines proprij sint capitis vel iudicij, qui omnia velint esse magistri. Vbi autem non est humilitas, nec potest esse DEI spiritus, nec vera deuotio & pietas. Quare & rarissimè emendantur: difficulter siquidem in veram reducitur viam, qui existimat se hactenus rectum iter tenuisse. Ac faciliùs conuertitur manifestus peccator, quàm occultus, qui indiscretas suas actiones, virtutum pallio contextit. Hoc certò nôris, fili, mihi cariores esse religiosum, qui prauas omnes cupiditates suas coercet, & mortificat, quàm qui laxatis vltro appetitus inordinati habentis, assiduè ieiunat, desert cilicia, & ad sanguinem vsq; carnem suam diuerberat. Nunquam ad veram incolumitatem perueniet, qui remedium non applicat, vbi malum hæret.

Ergo,

ERGŌ, vt eximam tibi tandem omnē dubitationem, quam habes in hac materia, proponam tibi clarissimū speculum, in quo veri & perfecti religiosi effigies spectanda te præbeat; cum qua si te composueris, facile coniecturā feceris, sisnè similis illi, necnè, ac pariter intelliges, quid in te desideretur. Perfecti religiosi insigne est, **AGERE & PATI**. binis enim his vocabulis vniuersa religiosi perfectio continetur. Agere non aliud designat, quam religiosum verū ita debere instituere vitam suam, vt satisfaciat officio & muneri quod debet **DEO**, Superioribus, religioni, proximis, sibi ipsi, & aliis rebus creatis. Pati verò probant omnes religiosi actiones: num videlicet eas exerceat ad augendam meam gloriam, an ad promouendum suum commodum: an à vero spiritu, vel potius à prudentia humana originem habeant.

DEO is religiosus satisfacit, qui amans creatorē suum super omnia diligenter obsequitur præceptis eius, consiliisq; Euangelicis. ex toto corde eum magnificat, & in aduersis æquè ac prosperis collaudat, omnia è diuinæ maiestatis eius manu tanquā dona cælestia, acceptat. mauult millies morti occumbere, quam creatorem suū etiam in re-

minima offendere, aut latum unguem à diuinæ voluntatis præscripto recedere. Summa, quicquid agit ad gloriam & honorem meum amplificandum agit.

SUPERIORIBVS deindè perfectus religiosus satisfacit, qui ad minimum eorum nutum promptè & alacriter quasi Dei voce audita obtemperat, non tanquam hominibus, sed vt Dei vicariis. Eosdem reueretur & amat, vt Patres & Pastores animæ sibi à me assignatos, omnes eorum ordinationes actionesque, in bonam partem interpretatur, & si quem contra eos obmurmurantem audiat, modestè eos purgat, & tuetur.

Religioni quoque satisfacit, si faciat, quod carissimæ matri præstat bonus filius. qui eam non modò honorat & amat, sed quoties eam aduertit postulare operam suam, non tergiuersatur, sed libenter sese offert ad sustinendum onus, quodcunque illa imposuerit. Lætatur, si benè apud homines audiat, sin malè, eius famam defendere cum modestia conatur. Denique maiorem in modum optat, diuinamque maiestatem obsecrat, vt illa in humilitatis deuotionisque spiritu semper progrediatur.

Erga fratres item, & religiosos bene affectum se declarat, quippe quos intimo

amo-

amore prosequitur eorumque bonum, vel malum reputat suum. Bene sentit & loquitur de omnibus. Defectibus singulorum compatitur. ædificare eos nititur etiam in rebus leuissimis, & quoad potest eosdem iuuat maximè in rebus ad spiritum pertinentibus.

AD sæculares quoque profecti religiosi obligatio se porrigit; quibus satisfacit, si eis, vti suis proximis, æternam, imprecetur felicitatem, & diligat sicut seipsum. Et si animaduertat prauum religiosorum exemplum illis esse noxium, omnem lapidem mouet, ne offendiculum vllum præbeat, immò in vniuersa conuersatione sua conatur bono esse exemplo, & in salute animæ ipsorum procuranda nullis parcit laboribus.

IAM verò bonus religiosus & sibi aliquid, quatenus religiosus est, præstare tenetur & debet, cui debito faciet satis, si cupiditates rationi repugnantes sedulo cohibeat, si petulantiam carnis domet, mundum eum suis vanitatibus aspernetur. Si amore mei impulsus in omnibus rebus se mortificet, nec suam gloriam, sed meam aucupetur. Si enim nihili faciat existimationem propriam, iam perfectam sui obtinuerit v-

etoriam. Deindè, si corpus intelligentiæ subiectum teneat, & non nisi necessaria ei subministret, sic enim animæ ad cælum liberè auolandi locum relinquet. Breuiter, mortuus sibi & mundo, mihi soli creatori suo uiuet.

POSTREMO perfectus religiosus satisfaciet & cæteris rebus creatis, si eas in usum suum conuertat, quantum conuenit, & non amplius. Et quoniam probè nouit eas à Deo nobis commissas, quatenus adiuumento sint ad finem nostrum consequendum, illas tantum in usum suum deligat, quæ possint eum ad dictum finem promouere, cæteras autem quæ impedire queant, respuat. Hac enim via & ratione verus religiosus ex creaturis conficere sibi poterit scalam, qua conscendat in cælum.

ALTERVM vocabulum ad insigne hominis religiosi attinens erat PATI. Omnes, dum primum religiosæ vitæ statum ineunt, promittunt se libenter multa perpessuros, sed pauci promissa præstant, ac proindè nec ad perfectionis culmen perueniunt. Hac autem voce patiendi indicatur, religiosum patiendo expurgari & reddi perfectum, nec perfectum quenquam in religione esse posse, nisi multa patiatur. Qua de causa in sacra mea scriptura perfectio comparatur

mon-

monti, quem nemo conscendere potest sine labore & difficultate. Perfectus religiosus, non obmurmurat contra Deum, si ei immittat morbos, persecutiones, alias calamitates, sed pro iis, tanquam donis cælestibus, misericordiarum Patri gratias agit, Sed nec insurgit in creaturas, dicens. Hic me iniuria magna affecit, ille præter omnem rationem mihi litem mouit, iste odio me prosequitur. Verum, ut patiendi cupidus, cum aduersitas aliqua inciderit, eam pro diuinæ bonitatis fauore amplectitur. Atque hic est modus è quouis malo elicendi bonum. Dum religiosus ægrè aliquid propter me tolerat, signum est, quod maiore amore se, quam me prosequatur.

De defectibus in ternis perfectionem religiosam impediens.

CAPVT IX.

FILI, post vulnus primo vestro parenti Adamo olim in paradiso terrestri à Satana inflictum, oēs animæ vires & facultates in posteris sic elanguerunt & disturbate sunt, ut deinceps hominem ad lapsum potius & vitia, quam ad virtutum studium inclinarint. Hinc manarunt oēs difficultates, imfectiones
& im-